

tilstræffelig indtrængende gjorde gjældende, eller de Fordringer, ved hvis Betaling han bilder sig ind endnu i nogen Tid at kunne undgaa den truende Katastrofe. Derksom altsaa en saadan Regel ikke optages, vil man ikke have noget Baand paa disse Misbrug, og derved siger jeg, at Krediten lider i det Forhold, hvorom her er Tale. Det, en Konkurslov skal gjøre for Krediten, er at drage Omsorg for, at den insolvente Debtors Formue saa ærlig og redelig, som muligt kommer til Deling imellem Kreditorerne. Der kan fremsættes mange andre Retninger, hvori der skal gjøres Noget for Krediten, men det vedkommer ikke en Konkurslov; hvad derimod Konkursloven kan og skal præstere med Hensyn til Krediten er det, jeg anførte. Naturligvis er ingen menneffelig Indretning fuldkommen, og deraf følger, at, hvorledes man end skriver sin Konkurslov, kan der forekomme Tilfælde, hvor der alligevel kan finde Besvigelser Sted og en uretfærdig Fordeling opnaas, men derfor kan man naturligvis ikke rent lade være at gjøre Noget; man maa stræbe at gjøre sine Bestemmelser saa omfattende, saavidt, som det er muligt, rammende alle Tilfælde, og saa maa man endda vide, at det af og til kan forekomme, at Bestemmelserne ikke ville vise sig tilstræffelige. Men det fastholder jeg, at Krediten kræver af en Konkurslov, og at det derfor er i Kreditens Interesse, at den med kraftig Haand griber ind og siger: Alt dette var Mandens Formue og foretaa saaledes, at det burde komme til retfærdig Fordeling mellem hans Kreditorer, og derfor skulle Retshandler, som i det sidste Dieblif ere foretagne for at forstyrre dette Delingsforhold, være ugyldige. Dette med Hensyn til det ærede Medlems principale Forslag. — Med Hensyn til det subsidiaire Forslag skal jeg kun bemærke, at jeg tror, at det neppe egentlig vil føre til det Resultat, han ønsker. Det ærede Medlem antydede det selv, at en Omredaktion i saa Fald maatte være nødvendig; men jeg vil yderligere sige, at en saadan Omredaktion dog vist ikke kunde foretages paa den Maade, som af det ærede Medlem ere foreslaaet, men kun saaledes, at Paragrafen undergik en fuldstændig Omskrivning. Men det

wilbe efter min Mening være en Omskrivning, af den alleuheldigste Art; thi foruden at svække Beskyttelsen paa en saadan Maade, at Paragrafen bliver unyttig, vil man endda oven i Kjøbet uden Videre begaa en stor Inkonsekvents. Det forekommer mig nemlig, at naar man omstøder alle mulige andre Retshandler, der kunne tjene til at begunstige en Kreditor fremfor en anden, saa vilde det være i høj Grad inkonsekvent at lade være at medtage den vigtigste af dem, nemlig den, at man betaler ham. Desuden følger det af sig selv, at, naar man saaledes udstyder en enkelt Ting, vil man altid ad den Vej kunne opnaa, hvad der iøvrigt er forbudt. En saadan Mellembvei, som det subsidiaire Forslag gaar ud paa, forekommer mig derfor aldeles forkastelig, saa at jeg i saa Henseende maa sige, at jeg hellere vilde se, at man lod § 24 falde, end at man gif hen og gjorde den illusorisk ved at vedtage dette Forslag. — Med Hensyn til § 25 skal jeg blot bemærke, at jeg naturligvis er enig med den ærede Forslagsstiller i, at det første Stykke ikke bør gaa ud; det er vist blot en Misforstaaelse, der har ligget til Grund for hans Forslag i denne Henseende. Det første Stykke af § 25 kan man navnlig fra Forslagsstillerens Standpunkt utvivlsomt ikke have Noget imod. Hvad det sidste Stykke angaar, tror jeg heller ikke, at jeg kan gaa ind paa den Ændring, som den ærede Forslagsstiller antydede. Jeg mener, at man først og fremmest maa gjøre sig det klart, om man vil gaa ind paa Principet, om man vil adoptere det Princip, at alle Retshandler, derunder indbefattet Betalinger, skulle kunne omstødes under Betingelser, som § 24 opstiller; men antager man det, vedtager man med andre Ord § 24, maa man ogsaa selvfølgelig gjennemføre dette Princip konsekvent i den følgende Paragrafs Bestemmelser, og saa kan det ikke nytte ved den følgende Paragraf at ville forsøge paa, om jeg saa maa udtrykke mig, at komme tilbage til dette Spørgsmaal, som en Gang er afgjort, at ville forsøge atter at indbringe Bestemmelser, der dog skulde opretholde disse Betalinger i Tilfælde, hvor der ikke er nogen særlig Grund til at opretholde dem. Efter Lovforslaget er Forholdet med Hensyn til